

மன்னனும் அரஹத் மகிந்தரும்
Pax Ravichandra
+94763223960
pax.ravichandra@gmail.com
27-8-2024

மன்னனும், பௌத்த துறவியும்

வசந்தகால அந்திப்பொழுதில் ஓர் நாள், மாங்குயில்கள் பாட,
கலாபமயில்கள் ஆட, புள்ளிமான்கள் துள்ளி விளையாட,
நதியில் நீராடி, கொடியில் உடல் துவட்டி , உயிர்களைத்
தொட்டுத் தழுவி, வாழ்வைக் கொண்டாடும் தென்றல்

மிகிந்தலை மலையடிவாரத்தில் மேயும் மான் கூட்டம்
பசும்புல் உண்டு பசியாறி, சிற்றோடையில் நீர் அருந்தி
வாழ்வைக் கொண்டாடும் இனம்-வேட்டையாட வந்த
மன்னனோ கூற்றுவன் அறியாத அப்பாவிக் குணம்

தென்றலில் ஆடி அசைந்த இலைகள், மறைந்திருந்து
கண்ட காட்சியால் மலர்ந்த மன்னன் விழிகள்,
வில்லில் நாணேற்றி மானை விழுத்திடத் துடித்த கரம்,
தவித்த மனம், கருணையோ காவலன் குணம்

தாயின் மடியில் முட்டி மோதி விளையாடி
களிப்போடு பாலருந்தும் குட்டி களிப்பைத் தர
தாயைக் கொல்வது பாவம், தாயிறந்தால்
குட்டியின் வாழ்வோ அந்தோ பரிதாபம்

அம்பின் குறியில் தாயின் உயிர் ஊசலாட,
அறியாது தாயும், சேயும் மகிழ்ந்து உறவாட,
கண்ட மன்னன் மனதில் கழிவிரக்கம்
தாழ்ந்த கணையிலோ கருணையின் சுரம்

அந்தி சாய, அழகிய பௌர்ணமி வானில் உதிக்க
அமுத ஒளியில் மலையடிவாரத்தை நெருங்கிய மன்னன்
கண்ட காட்சியால் மனம் வியக்க, காண்பது தேவனோ?
கந்தருவனோ? அச்சமறியாத மனதில் ஆச்சரியம்

மழித்த சிரசோ மணிமுடிபோல் மிளிர
தரித்த சீவர ஆடையோ செந்தீயாய் ஒளிர
பஞ்ச சீலமும், தம்மமும், அட்டாங்க மார்க்கமும்
வாழ்வான மனதில் சுடர்விடும் ஆனந்த அமைதி

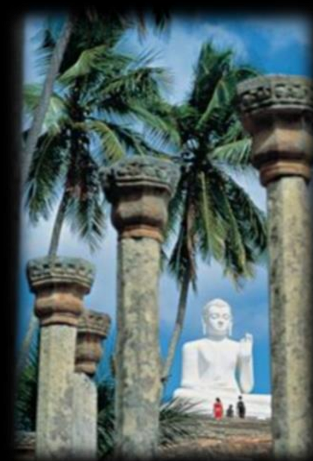
கருணை பொழியும் முகம் கனிவோடு நோக்கி
திஸ்ஸ வாழ்க! மன்னா வாழ்க என வாழ்த்திட
என்னை அறிந்தவர் யாரோ? இம்மலையில்
வாழும் தேவரோ? முனிவரோ வியந்த மனம்

தாயும், சேயுமாய் மான்கள் துறவியைச் சுற்றி வர
நேசத்தோடு தாயைத் தடவிக் கொடுத்து, பாசமாய்
குட்டியை அரவணைத்து, அன்பை வெளிக்காட்டிய சீலம்,
அன்பே அறம் என்னும் தம்மத்தின் கீதம்

உங்கள் நண்பர் மாமன்னர் அசோகரின் தூதர்கள் நாங்கள்,
அண்ணன் தங்கை, மகிந்தரும், சங்கமித்திரையும் பௌத்த துறவிகள்,
யாம் பெற்ற இன்பம், பெறுக வையகம் என்றே-பெருமான் புத்தரின்
போதனையை உமக்கு விருந்தாய் அளிக்க வந்த பிக்குகள்

விழி கண்டு இதயம் மகிழ, மொழிகேட்டு செவிகள் குளிர,
பண்போடும், பணிவோடும் வணங்கிய மன்னன்
துறவிகள் தாள் பணிந்து, இன்முகத்தோடு வருக, வருக
உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக என் மொழிந்த தீசன்

பௌத்த பிக்குகளே, எம் அதிதியாய் தங்கி,
நாளை எமக்கும் எம் மக்களுக்கும் புத்தர் பெருமான்
போதனையை செவி குளிர, மனம் மகிழக் கூறுங்கள்
ஓய்வு கொண்டு இளைப்பாற ஒழுங்கு செய்த மன்னன்

மறுநாள் உத்தியானத்தில் பாதபூஜை செய்து-துறவிகள்
அமரப் பங்கயபீடம் அமைத்து-முறையாய் வணங்கி,
வாழ்த்தி, மனைவி மக்களோடும், மந்திரிகள்
பிரதானிகளோடும், சுற்றம் சூழ அமர்ந்த மன்னன்

புன்னகையோடு திருவாய் மலர்ந்த வாக்கு-நறுமணமாய்
தென்றலாய், நறுந்தேறலாய், சஞ்சீவினியாய் மனங்களைத் தொட
மக்கள் மனதிலே ஆனந்த ஆர்ப்பரிப்பு, துறவிகளுக்கோ பூரிப்பு

நற்செய்தி

அகமகிழுங்கள் மானுடரே, நம்பிக்கை கடந்து
வாழ்ந்தறியும் நற்செய்தியை கேளுங்கள்
ஆனந்தம் கொள்ளுங்கள், புத்தர் பெருமான்
துக்கத்தின் ஆணி வேரை அறிந்தார், கருணையினால்
மானுடம் மீட்புறும் பாதையை காட்டியருளினார்

மனதின் மாயைத் தகர்த்து, கொடிய மரணத்தின்
பிடியை உடைத்து, துன்புறுவோர் இன்புற, துயருறுவோர்
அமைதி காண, நம்பிக்கை நலிந்தோர் புத்துயிர் பெற,
வருந்திச் சுமை சுமந்திருப்போர் இளைப்பாறுதல் பெற
பெருமான் புத்தர் உங்களையும் அழைக்கின்றார்

காயமுற்றோருக்கு ஔடதமும், பசியுற்றோருக்கு உணவும்,
தாகமுற்றோருக்குப் பானமும், நம்பிக்கை நலிந்தோருக்கு
நம்பிக்கையும், இருளில் தடுமாறுவோருக்கு ஒளியும்
நேரிய மனத்தவருக்கு ஆசிருமாய் பெருமானின் போதனை

உண்மையைத் தேடிக் களைத்தவரே, உண்மையை
பெருமான் கண்டறிந்தார், அஞ்ஞான இருளை நீக்கும்
ஒளியாய் பெருமானின் மெய்ஞானம்-இருள் நீங்கி
ஒளிரும் பாதையில் நம் பயணம்

உண்மையே நம் தளைகளை அறுத்து விடுதலை தரும்,
உண்மையே நம் மனக்காயங்களை ஆற்றும் சஞ்சீவினி
வாழ்விலும், சாவிலும் நமக்கு பலம் அளிப்பது சத்தியமே
தீமையின் வேர்களை அறுப்பது உண்மையே

சம்சாரமும் நிர்வாணமும்

- -

எல்லாம் மாறும் உலகில்,
மாறாதது ஏதுமில்லை, இதுவே உண்மை
பிறப்பு, இறப்பு, இளமை, முதுமை
இணைதல், பிரிதல் இதுவே உலகின் நியதி

உலகின் மகிமையோ மலரைப் போன்றது
காலையில் மலர்ந்து, மணம் வீசி, வெயிலில்
காய்ந்து, மழையில் நனைந்து
அந்தியில் உதிரும் மலர் போன்றது

எங்கும் போராட்டம், இன்பம் தேடும்
உலகில் எந்நாளும் துன்பமே
ஆசைத் தீ எரிக்க துன்பமும், சாவும்
நெரிக்க, வாழ்வு நாளும் போராட்டமே

உலகில் நிலையானது ஏதுமுண்டோ?
வாழ்வில் போராடிக் களைத்தவர் இன்புற,
அமைதியில் நிலைத்திட புகலிடமுண்டோ?
ஒரு சரணாலயமுண்டோ?

வாட்டும் கவலைகள் ஓயுமோ?
வருத்தி எரிக்கும் ஆசைத் தீ அணையுமோ?
கலங்கிய மனம் அமைதி காணுமோ?
எங்கும் துக்கம், எங்கும் சோகம்

நேரிய வாழ்வு வாழ்ந்து நிலையான
செல்வத்தை சுவீகரியுங்கள்,
உண்மையே பெருஞ்செல்வம்,
நேரிய வாழ்வே அமைதி

கூட்டுச் சேர்வைகள் பிரிந்தழியும், இணைதலும்,
பிரிதலுமான இயற்கையின் விதி மாறாது, உயிர்கள்
மடிந்திட உடல்கள் அழியும், உண்மையோ
மனதின் அழியாத பகுதி, அமரத்துவமான நியதி

உண்மையை மனதில் நிலை நிறுத்துங்கள்
புத்த பெருமான் கண்டறிந்த உண்மை
உங்கள் இதயங்களில் வாழட்டும், உண்மையினால்
துன்புறுத்தும் ஆசையை அறுத்தெறியுங்கள்

புத்த மனம் உங்களில் மலரட்டும்
புத்தராய் மாறாத இதயம் அழிந்துவிடும்
ஆசை மனமே துன்பத்தின் ஆணிவேர்
புத்த நிலையை மறைக்கும் தடுப்புச் சுவர்

உண்மையினால் உங்கள் மனதை நிரப்பிட
வெற்றுக் கொள்கலனாய் மனம் மாறாட்டும்,
தீமையை விலக்கி தூய்மையை நாடுங்கள்,
உண்மையை அடைய வேறு பாதையில்லை

சுயத்தையும், உண்மையையும் பிரித்தறியுங்கள்
நான் என்பதே சுயநலம், தீமையின் ஆதாரம்.
உண்மை எதையும் பற்றி நிற்பதில்லை-உலகளாவியது
நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் உங்களை வழி நடத்தும்

சுயம் என்பது மாயை, சுயத்தை தேடாதீர்கள்
உண்மையைத் தேடுங்கள்
உண்மையோ அழியாத பெருநிதி

சுயத்திலிருந்து மீண்டால் எந்த துன்பமும்
எம்மை அனுகாது பட்டை தீட்டிய வைரம்போல்
நம் வாழ்வு ஞானத்தால் ஒளிரும்

தீய்க்கும் ஆசைகளும், அலைக்கழிக்கும் மாயையும்
நிறைந்த மனம் மறைந்திட, அமைதி நிலைத்திடும்,
மெய்யான சுயத்தை அறிவீர்கள் ஆணவம் பொய்யானது,
ஆணவம் கழிந்த தூய மனமே நம் சொந்த இருப்பானது

தன் மெய்யான இயல்பை அறிதலே ஞானம்.
தூய மனமே நம் இருப்பு, தூய மனத்தவருக்கே
சத்திய தரிசனம், அதுவே நிர்வாணம்

புலன்களை வென்று, ஆசையின் அணிவேரை அறுத்தவர்
அமைதி காணகிறார், உண்மையே விடுதலை அளிக்கும்
ஆணவ மனதினின்று பெறும் விடுதலையே
மெய்யான சுதந்திரம், அதுவே சச்சிதானந்தம்

மாறும் உலகில் மாறாத ஒன்றைக் கண்டவர்
பெருமான் ஒருவரே, உண்மையைச் சரணடைந்து,
உண்மையில் நம் வாழ்வை நிலை நிறுத்திட,
புத்தரிடத்தும், அவர் தம்மத்திடமும் சரணடைவோம்.

சத்தியத்தை தேடலாக்கி, சத்தியத்தில்
வாழ்வாரோடு, சங்கமித்து இன்புற
சங்கத்தைச் சரணடைவோம், கருணை,
ஞானத்தை வாழ்வாக்கி வாழுங்கள்
புத்த நிலை உங்களுக்குள்ளே

உண்மையே மீட்பர்

முற்பிறப்பில் செய்த கர்ம வினைகளின் விளைவே
இப்பிறப்பு, வினை விதைத்தவன் வினை அறுக்கிறான்,
தினை விதைத்தவன் தினை அறுக்கிறான், காரண
காரியத்தைச் சார்ந்த என்றுமுள்ள தர்மம் மாறாதது
“ஏஸ தம்மோ சனந்தனோ”

சுயத்தின் உணர்வோ, உண்மையை அறியத் தடையாயுள்ளது,
நான் மறைந்தால் தோன்றும் தூய மனமே நம் மெய் இயல்பு
ஆணவமே சுயநலம், ஆணவத்தின் விளைவே தீமை,
ஆணவமே அலகை, ஆணவமே நம்மைச் சோதிக்கின்றது

சுயமோ புலன் இன்பம் சார்ந்தது
பொய்யான இன்பலோகத்தை சிருஷ்டிக்கின்றது
மாயையின் திரையே நான் என்னும் சுயம்

சுயமோ ஆசையின் வடிவம்,
ஆணவ மனமே அது
ஆசையின் அணிவேரை அறுத்தால் உண்மையில்
நம் இருப்பு, உண்மையோ ஆனந்தம்

ஆசையை அறுத்து விடுதலை அளிப்பது உண்மை
மெய்யறிவே நம்மை நிர்வாணத்திற்கு வழிவகுக்கும்
துன்பம் மலைபோல் வந்தாலும் உண்மையில் நிலைத்த
உள்ளம் கலங்காது இருமை கடந்த நல்மனதிற்கே அமைதி
அமைதியில் நிலைக்கும், நல மனமே நம் மெய்யான இருப்பு

கொல்லாமை, களவு, பொய், தவறான பாலியல் உறவு,
மதுவுண்ணாமை என்னும் பஞ்ச சீலங்களை கடைப்பிடியுங்கள்,
மூட நம்பிக்கைகளை ஒழித்து, உண்மையைச்
சரணடையுங்கள், உண்மையே பாதை, உண்மையே விடுதலை
உங்களுக்கு நீங்களே ஒளியாகிப் போங்கள்

துக்கம், துக்கத்தின் காரணம், துக்க நிவாரணம்,
துக்க நிவாரண மார்க்கம் என்னும் நான்கு உண்மைகளை
நன்கறியுங்கள் வாழ்வின் இயல்பான பகுதி துக்கம்,
ஆசைகளும், பற்றுமே துக்கத்தின் காரணம், ஆசைகளை'
நிவர்த்தி செய்தால் துக்கம் நீங்கும்

அட்டாங்க மார்கமே துக்கத்தை அறுக்கும் வழி

1.விவேகம் (பஞ்ஞா) Wisdom:

1.நற்காட்சி	Right Understanding
2.நற்சிந்தனை	Right Thought

II ஒழுக்கம் (சீலம்) Moral Discipline

3. நற்பேச்சு	Right Speech
4 நல்வாழ்க்கை	Right Livelihood
5.நன்னடத்தை	Right Action

III. பாவனை (சமாதி) Concentration

6.நல்முயற்சி	Right Effort
7.நல் அறிநிலை	Right Mind fullness
8.நல் மன ஒருமைப்பாடு	Right Concentration

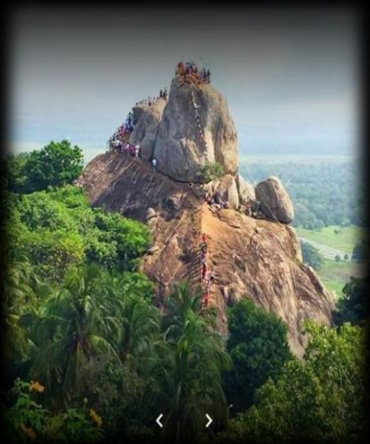

ஒழுக்கம், பாவனை, நுண்ணறி தொடர்பான
எட்டுப் பிரிவுகள் அடங்கிய பாதையே
அட்டாங்க மார்க்கம்

நற்பேச்சு, நல் வாழ்க்கை, நன்னடத்தை என்னும்
முப்பிரிவுகள் கொண்டது ஒழுக்கம்-

நல் ஒழுக்கத்தால்
உயிர்கள் மீது நாம் கொண்டுள்ள
கருணை விளங்கும்

நல்முயற்சி, நல் அறி நிலை, நல் மன ஒருமைப்பாடு
என்னும் முப்பிரிவுகளை கொண்டு
மனதைப் பக்குவப்படுத்தலே பாவனை

நற்காட்சி, நற்சிந்தனை என்னும்
இரு பிரிவுகளைக் கொண்டதோ நுண்ணறிவு

நான்கு மேன்மையான உண்மைகளின்
விளக்கமே நற்காட்சி, தியானத்தை
தொடர்ந்து பயிற்சி செய்வதே நற் சிந்தனை

எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு எண்ணாமை,
புலன் இன்பங்களை நினையாமை
நற்சிந்தனையின் உயர் வடிவாகும்

ஏமாற்றுப் பேச்சு, பொய், வாக்குவாதம்,
வம்பு, விதாண்டாவாதம் என்னும் நான்கு
வகையான தவறான பேச்சுகள் உள்ளன

கொலை, களவு, தவறான பாலியல் உறவுகளைத்
தவிர்த்தல் நற்செயல்கள், இத்திறமைகளை வாழ்வில்
வளர்த்தல் நல்வாழ்வு, மனதை அமைதிப்படுத்தும்
உயர் குணத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

தியானத்தால் மனதுக்கு நல் உணவளிப்பதே
சரியான வாழ்வு முறை

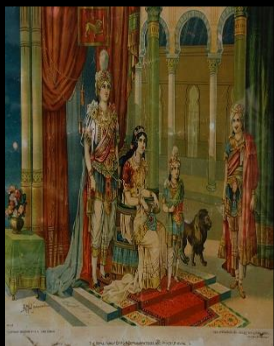
எளிமையாக வாழ்ந்து நற்திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்
தீய பயனற்ற குணங்களை கைவிடல், தீய சிந்தனைகள்
தோன்றாமல் விழிப்போடிருத்தல், நற்சிந்தனையில்
மனதை நிலைக்கச் செய்தல், நம்மில் உள்ள
நற்குணங்களை மேப்படுத்தி வளர்த்தல் நல்லூக்கமாகும்

இருளும், ஒளியுமாய்ச் சுற்றும் உலகில்
இன்ப, துன்பமாய் இருமை
ஒன்றைத் தெரிந்து, மற்றதை புறந்தள்ளல் தவறு
தெரிதல் கடந்த மனதிற்கே அமைதி

காணுதல், அறிதல், புரிதல் பெருமான் காட்டிய வழி,
விழிப்புணர்வில் நிலைத்து வந்து பார்த்து, அறிந்து,
புரிந்து, உண்மையை நீங்களே அறியுங்கள்

நம்பிக்கை கொள்ள ஏதும் இல்லை
ததாகதரே உண்மையை உணர்ந்தவர்
அருகதரோ மாசற்றவர்

என்றுமுள்ள தர்மமே அனைத்திற்கும் அடிப்படை,
எதுவும் நிரந்தரமில்லை, ஆத்மா என்று ஒன்றிலை,
மனதை தூய்மையாக்க தியானமே வழி

***தூய்மையின் வழியான பஞ்சசீலத்தையும்
அட்டாங்க மார்கத்தையும் நாளும் கடைப்பிடியுங்கள***

அட்டாங்க மார்க்கம் ஆரைகளாக,
நீதி மாறாத நீளமாக
ஞானமே கட்டாக- நல் ஒழுக்கம் குடமாக
மாறாத உண்மை அச்சாணியாக சுழலும் தர்மச் சக்கரம்

சுலஹத்திபதோபம சூத்திரம் அர்கதர் மகிந்தர்
உபதேசித்த சூத்திரம்.

யானையின் பாதமோ மிகப்பெரிது
அனைத்து பிறவிக்கான அடையாளங்களும்
அதனுள் அடங்கும்
பௌத்த தர்மமோ புனிதமானது-
அனைத்து தர்மங்களும் அதனுள் அடங்கும்
நம்பிக்கை கடந்து வாழ்ந்தறியும் சத்தியமாய் அது

அக மகிழுங்கள் ஆனந்தம் தரும் நற்செய்தி இதுவே
புத்த பெருமானின் போதனையைக் கேட்ட
உள்ளங்களில் பெரு மகிழ்ச்சி, தூவிய விதையோ
பாதை, கல், முள், நல்நிலத்தில் விழுந்திட
இருண்ட மனங்களில் புது விடியல்

மன்னன் மன்ம் மாற, சொந்த பந்தமும், கூடவே
நாற்படையும், நல்லமைச்சும் பௌத்தத்தை தழுவிட,
இலங்கையின் வரலாற்றில் புதிய திருப்பம்,
மதம் கடந்த வாழும் கலையாய் பௌத்தம்

வெள்ளரசை நட்டு, பொன்வேலி அமைத்து,
மகாமேக நந்தவனத்தை பௌத்த துறவிகள் வாழ
நன்கொடையாய் அளித்து மகாவிகாரையும்
மக்களுக்காய் இலவச மருத்துவ மனையும் அமைத்த
தேவநம்பிய திஸ்ஸன் மாமனிதன்

நாடெங்கும் ஒலித்த இன்னிசையாய்
புத்தம் சரணம் சக்சாமி
தம்மம் சரணம் கச்சாமி
சங்கம் சரணம் கச்சாமி

நடமாடும் தீபமாய் சீவர ஆடையில்
நாடெங்கும் விகாரைகள் அமைத்து,
பௌத்தத்தை நிலைநாட்டிய துறவிகள்
மக்கள் வாழ்வில் ஒளியேற்றிய தீபங்கள்

அறஹதர் மகிந்தர் தரிசனமான மலை
புனித பூமியாகிட எழுந்த தூபராம விகாரை,

புத்த பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கும் வழக்கம்
ஈழத்திலும் பரவிட -உச்சிமலையில் பாதம் பதித்து
பங்கயப்பாத மலை எனத் என தமிழிலும்
ஸ்ரீபாத மலை சிங்களத்திலும் பெயர் பெற்ற மலை
இலங்கையின் இரண்டாவது உயர்ந்த மலை

இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
Pax Ravichandra-27-8-2024

The meeting between Arahant Mahinda and King Devanampiya Tissa is one of the most celebrated events in Sri Lankan history, marking the introduction of Buddhism to the island. The story is steeped in legend and religious tradition, and it is a key moment in the spread of Buddhism in South Asia.

The Story of the Encounter:

1. **Background:**
   - During the 3rd century BCE, Sri Lanka was ruled by King Devanampiya Tissa, who was a close ally of the Indian Emperor Ashoka. Emperor Ashoka, after converting to Buddhism, became a devout promoter of the religion and sought to spread it beyond India.

2. **Mission to Sri Lanka:**
   - Emperor Ashoka decided to send a mission to Sri Lanka to introduce Buddhism. He chose his son, Arahant Mahinda, who had become a fully enlightened monk (Arahant), to lead this mission. Mahinda was accompanied by several other monks, including Ittiya, Uttiya, Sambala, Bhaddasala, and a lay disciple named Bhanduka. The group traveled by air (according to legend) and arrived at Mihintale, a mountain peak near the city of Anuradhapura.

3. **The Meeting at Mihintale:**
   - King Devanampiya Tissa was on a hunting expedition at the time. While pursuing a deer on Mihintale, the king suddenly encountered Arahant Mahinda and his companions. The story goes that Mahinda called out to the king, saying, "Tissa, Tissa!" The king was surprised that the stranger knew his name and asked who they were.

   - Arahant Mahinda introduced himself and his group as disciples of the Buddha, sent by Emperor Ashoka to spread the teachings of Buddhism. Mahinda then tested the king's intelligence and ability to understand the Dhamma by asking him a series of questions, which the king answered correctly. This was to ensure that the king was capable of understanding the profound teachings of Buddhism.

4. **The First Sermon:**
   - Satisfied with the king's responses, Arahant Mahinda delivered his first sermon, the **Chulahatthipadopama Sutta** (The Shorter Discourse on the Simile of the Elephant's Footprint). The sermon was a concise summary of the Buddha's teachings, highlighting the core principles of the Dhamma.
   - King Devanampiya Tissa was deeply impressed by Mahinda's wisdom and the teachings of Buddhism. He, along with his retinue, accepted Buddhism and became the first royal converts in Sri Lanka. This marked the official introduction of Buddhism to the island.

5. **Aftermath:**
   - Following this event, Buddhism quickly spread throughout Sri Lanka. King Devanampiya Tissa became a patron of the religion, establishing monasteries, stupas, and other religious structures. The royal family and the people of Sri Lanka embraced Buddhism, and it soon became the dominant religion of the island.

6. **Significance of Mihintale:**
   - Mihintale, the site of this historic meeting, became a sacred place for Buddhists. It is considered the "cradle of Buddhism" in Sri Lanka, and the mountain is now a major pilgrimage site, especially during the Poson Poya festival, which commemorates the arrival of Buddhism in Sri Lanka.

Symbolism and Legacy:

- The encounter between Arahant Mahinda and King Devanampiya Tissa symbolizes the peaceful introduction and acceptance of Buddhism in Sri Lanka. It is celebrated as a moment of spiritual enlightenment and cultural transformation for the island.
- This event also marks the beginning of a strong relationship between the Buddhist Sangha (monastic community) and the Sri Lankan monarchy, which played a crucial role in the preservation and promotion of Buddhism in Sri Lanka for over two millennia.

~~~~~~~~~~~~~~~~~

Mihintale is an ancient mountain peak in Sri Lanka, which holds significant historical and religious importance, particularly in the context of Buddhism in the country.

Historical Background:

- **Introduction of Buddhism to Sri Lanka:**
Mihintale is famously known as the place where Buddhism was first introduced to Sri Lanka. This event dates back to the 3rd century BCE, during the reign of King Devanampiya Tissa.

- **King Devanampiya Tissa and Arahant Mahinda:**
The story goes that King Devanampiya Tissa was on a hunting expedition when he encountered Arahant Mahinda, the son of the Indian Emperor Ashoka and a Buddhist monk. Arahant Mahinda had been sent by his father to spread Buddhism in Sri Lanka. The meeting between the king and Mahinda took place on the rock of Mihintale, and it was here that Mahinda preached the first sermon, leading to the king and many of his subjects converting to Buddhism.

- **Development of Mihintale:**
After the conversion, Mihintale became a significant religious site. It is considered the birthplace of Buddhism in Sri Lanka. King Devanampiya Tissa established several stupas, shrines, and monastic buildings in Mihintale, making it a major center for Buddhist monastic life.

Key Features of Mihintale:
- **Aradhana Gala:** This is the exact spot where Arahant Mahinda is believed to have met King Devanampiya Tissa. The rock is considered a sacred site, and pilgrims often visit it to pay their respects.
- **Mihintale Stupa:** There are several stupas on the mountain, with the main one being the Mihintale Maha Seya. It is said to enshrine relics of the Buddha.
~~~~~~~~~~~~~~~~~

- **Ambasthala Dagoba:** This is another important stupa on Mihintale, located near the Aradhana Gala. It is believed to mark the spot where Arahant Mahinda delivered his first sermon to the king.

- **Monasteries and Caves:** Mihintale is dotted with ancient caves that were used as dwellings by monks. There are also ruins of ancient monasteries, reflecting the mountain's importance as a center of Buddhist learning and meditation.

- **Mihintale Hospital:** An ancient hospital, believed to be one of the oldest in the world, is located in Mihintale. It is a testament to the advanced level of care and community support that existed in ancient Sri Lankan Buddhist monasteries.

Significance Today:

Mihintale remains a major pilgrimage site for Buddhists, particularly during the Poson Poya, a full moon day in June that commemorates the introduction of Buddhism to Sri Lanka. Thousands of devotees climb the steps of Mihintale to pay homage and participate in religious activities. The site is also a popular tourist destination, attracting visitors interested in the history and cultural heritage of Sri Lanka.

In summary, Mihintale is a cornerstone of Sri Lankan Buddhist history, representing the momentous occasion when Buddhism first took root in the island nation.

The **Chulahatthipadopama Sutta** (The Shorter Discourse on the Simile of the Elephant's Footprint) is a sermon from the **Majjhima Nikaya** of the Pali Canon, attributed to the Buddha. This sutta is known for its analogy of the elephant's footprint to explain the profound nature of the Buddha's teachings.

Summary of the Chulahatthipadopama Sutta:

The **Chulahatthipadopama Sutta** begins with the Buddha addressing a group of monks, explaining that just as the footprint of an elephant can contain the footprints of all other animals, so too can the Buddha’s teachings encompass all other doctrines.

Key Points of the Sutta:

1. **Elephant's Footprint Analogy:**
   - The Buddha compares his teachings to the footprint of an elephant, which is large enough to contain the footprints of all other animals. Similarly, the teachings (Dhamma) of the Buddha encompass and surpass all other religious and philosophical doctrines.

2. **The Importance of Direct Knowledge:**
   - The Buddha emphasizes that his teachings are not based on blind belief but on direct knowledge and experience. He encourages the monks to realize the Dhamma through their own experience, rather than simply accepting it on faith.

3. **The Gradual Path:**
   - The Buddha outlines a gradual path of training and practice that leads to enlightenment. This path includes moral discipline (sila), concentration (samadhi), and wisdom (panna).

4. **The Four Noble Truths:**
   - The discourse touches on the Four Noble Truths, which are central to Buddhist teachings: the truth of suffering (dukkha), the cause of suffering (samudaya), the cessation of suffering (nirodha), and the path leading to the cessation of suffering (magga).

5. **Understanding the Nature of Reality:**
   - The Buddha discusses the nature of reality, including the impermanence of all things, the suffering inherent in attachment, and the concept of non-self (anatta). He stresses the importance of understanding these truths through personal experience.

6. **The Ultimate Goal:**
   - The sutta concludes by highlighting the ultimate goal of the Buddha’s teachings, which is the attainment of Nibbana (Nirvana), the cessation of all suffering.

Conclusion:
The **Chulahatthipadopama Sutta** serves as a foundational teaching, emphasizing the importance of understanding the Dhamma through direct experience. It illustrates the comprehensive nature of the Buddha's teachings, which provide a path to liberation from suffering. This sutta is often studied by those who seek a deeper understanding of the core principles of Buddhism.
In Buddhism, an **Arahant** (also spelled *Arhat* or *Arahat*) refers to someone who has attained enlightenment, reaching the highest state of spiritual realization. This person has overcome the cycle of birth, death, and rebirth (samsara) and is free from all forms of suffering and defilements, such as greed, hatred, and delusion.

In Theravada Buddhism, the Arahant is considered the ideal, as they have fully realized Nirvana, the ultimate goal. They are no longer subject to the karmic cycle and have extinguished all cravings and attachments that cause suffering.

In contrast, Mahayana Buddhism places a greater emphasis on the Bodhisattva ideal, where enlightened beings choose to remain in the cycle of samsara to help others attain enlightenment. However, Arahants are still respected as those who have reached a significant spiritual milestone.

Here is the translation of the explanation into Tamil:

புத்தமதத்தில், **அரஹந்த்** என்பது கற்றோர், அறஹதர் அல்லது அறஹந்தர் என்பவற்றுக்கு இணையானது. இது ஒரு நபர் முழுமையான ஆன்மீக விளக்கத்தை அடைந்து, முற்றிலும் துன்பத்தை விலக்கியவர் என்று பொருள்படுகிறது. இந்த நிலையை அடைந்தவர் பிறப்பு, மரணம் மற்றும் மறுபிறப்பு (சம்சாரம்) சுழற்சியிலிருந்து விடுபட்டு, சகல விதமான துன்பங்களும், அடிமைகள் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கின்றார்.

தேரவாத புத்தமதத்தில், அரஹந்த் என்பது மிகப்பெரிய ஆன்மீக நிலையாகக் கருதப்படுகிறது. அவர் நிர்வாணத்தை அடைந்தவர், அதாவது அவர்களின் குறிக்கோளாகக் கருதப்படும் பரமநிலை. அவர்கள் இனி கர்ம சுழற்சியில் சிக்கியிருக்க மாட்டார்கள் மற்றும் துன்பம் தரும் அனைத்து ஆசைகளும், பற்றுதல்களும் முற்றிலும் அழிந்துபோகின்றன.

மற்றபுறம், மகாயான புத்தமதம் போதிசத்த்வக் கோட்பாட்டை மிகுந்த முக்கியத்துவமாகக் கருதுகிறது, அதாவது விழிப்புணர்வை அடைந்தவர்கள் பிறரை விழிப்புணர்வு அடைய உதவுவதற்காக சம்சாரத்தில் தங்குகிறார்கள். எனினும், அரஹந்தர்கள் ஆன்மீக இலக்கை அடைந்தவர்களாக மதிக்கப்படுகின்றனர்.

Devanampiya Tissa of Anuradhapura
King of Anuradhapura from 307 BC to 267 BC
From Wikipedia, the free encyclopedia

Tissa, later Devanampiya Tissa, meaning (Loved by Gods), was one of the earliest kings of Sri Lanka based at the ancient capital of Anuradhapura. According to the traditional chronology, he ruled from 307 BC to 267 BC, but the modified chronology adopted by modern scholars such as Wilhelm Geiger assigns his reign to 247 BC to 207 BC. His reign was notable for the arrival of Buddhism in Sri Lanka under the aegis of the Mauryan Emperor Ashoka the Great. The primary source for his reign is the Mahavamsa, which in turn is based on the more ancient Dipavamsa.

Mihintale Stone Statue of King Tissa

Reign	307 BC – 267 BC or 247 BC – 207 BC
Predecessor	Mutasiva
Successor	Uttiya

Consort -Ramadattha
House- House of Vijaya
Father- Mutasiva
Religion Theravāda Buddhism prev probably Saivism of Pandukabhaya's times
The Sinhalese Royal Family of King Devanampiya Tissa and Prince Uththiya
Tissa was the second son of Mutasiva of Anuradhapura. The Mahavamsa describes him as being "foremost among all his brothers in virtue and intelligence".

The Mahavamsa mentions an early friendship with Ashoka. Chapter IX of the chronicle mentions that "the two monarchs, Devanampiyatissa and Dharmasoka, already had been friends a long time, though they had never seen each other", Dharmasoka being an alternate name for Ashoka. The chronicle also mentions Tissa sending gifts to the mighty emperor of the Maurya; in reply, Ashoka sent not only gifts but also the news that he had converted to Buddhism, and a plea to Tissa to adopt the faith as well. The king does not appear to have done this at the time, instead adopting the name Devānaṃpiya "Beloved of the Gods" and having himself consecrated King of Lanka in a lavish celebration.

Devanampiyatissa is traditionally said to have been succeeded by his younger brothers Uttiya and Mahasiva. His other brother Mahanaga, Prince of Ruhuna was the founder of the Principality of Ruhuna.

Conversion to Buddhism
Mihintale, the traditional location of Devanampiya Tissa's conversion
Emperor Ashoka took a keen interest in the propagation of Buddhism across the known world. According to Sri Lankan tradition, it was decided that his son, Mahinda, would travel to Sri Lanka and attempt to convert the people there. The events surrounding Mahinda's arrival and meeting with the king form one of the most important legends of Sri Lankan history.

According to the Mahavamsa King Devanampiyatissa was out enjoying a hunt with some 40,000 of his soldiers near a mountain called Mihintale. The date for this is traditionally associated with the full moon day of the month of Poson.

Having come to the foot of Missaka, Devanampiyatissa chased a stag into the thicket, and came across Mahinda (referred to with the honorific title Thera); the Mahavamsa has the great king 'terrified' and convinced that the Thera was in fact a 'yakka', or demon. However, Thera Mahinda declared that 'Recluses we are, O great King, disciples of the King of Dhamma (Buddha) Out of compassion for you alone have we come here from Jambudipa'. Devanampiyatissa recalled the news from his friend Ashoka and realised that these are missionaries sent from India. Thera Mahinda went on to preach to the king's company and preside over the king's conversion to Buddhism.

Important religious events
Establishment of Buddhism in Sri Lanka due to the arrival of Thera Mahinda and his group.
Planting of the Sacred Maha Bodhi (under which the Buddha attained Enlightenment) and the establishment of the Bhikkuni Sasana (order of the Buddhist nuns) due to the arrival of Theri Sangamitta and her group.
Offering of the Mahamegavana to the Buddhist monks where the Maha Vihara monastery was built, which became the centre of Theravada Buddhism.
Construction of Thuparamaya, the first historical Stupa which enshrined the right collar bone of the Buddha.
Notable locations

Thuparama in Anuradhapura, believed to have been constructed in Devanampiya Tissa's reign
Given the extremely early date of Devanampiyatissa's reign and the dearth of sources, it is difficult to discern what impact this conversion had, in practical terms, on Devanampiyatissa's reign. For example, whilst there are references to a Tissamahavihara and various other temples constructed by the king, none can be reliably located.

What is fairly certain however is that the site of his initial meeting with Thera Mahinda is one of Sri Lanka's most sacred sites today, going by the name Mihintale. The sacred precinct features the Ambasthala, or 'Mango tree stupa', where Thera Mahinda asked the king a series of riddles to check his capacity for learning, the cave in which Thera Mahinda lived for over forty years, and the Maha Seya, wherein is contained a relic of the Buddha.

The other major site associated with Devanampiyatissa's reign is the planting of the Sri Maha Bodhi in Anuradhapura. The tree was yet another of Emperor Ashoka's gifts to the island and was planted within the precincts of Anuradhapura, and is regarded as the oldest human planted tree in the world.

Devanampiyatissa built Tissa Wewa, which covers 550 acres. The embankment alone is 2 miles long and 25 feet high. It is a major irrigation tank even today and is an essential resource for farmers in Anuradhapura.

The garden that King Devanampiya Tissa gifted to Arahant Mahinda was called the **Mahamegha Garden** or **Mahamegha Park** (also known as **Mahamevuna Uyana** in Sinhalese).

Significance of Mahamegha Garden:

- **Location:** The Mahamegha Garden was located in Anuradhapura, which was the ancient capital of Sri Lanka during King Devanampiya Tissa's reign.

- **Historical Importance:** After King Devanampiya Tissa converted to Buddhism following his encounter with Arahant Mahinda, he offered this royal garden to the Sangha (Buddhist monastic community) as a gesture of his devotion to Buddhism. This gift marked the establishment of the first Buddhist monastery in Sri Lanka.

- **Construction of Religious Sites:** The Mahamegha Garden became the site for the construction of important Buddhist structures, including the **Mahavihara** (Great Monastery), which became the center of Theravada Buddhism in Sri Lanka. The sacred **Sri Maha Bodhi** tree, a sapling of the original Bodhi tree under which the Buddha attained enlightenment, was also planted here.

- **Legacy:** Mahamegha Garden is considered one of the most sacred and historically significant sites in Sri Lankan Buddhism. It laid the foundation for the growth of Buddhism in the country, and many important events in the history of Buddhism in Sri Lanka are associated with this garden.